

Aztán a lelki hiány kényszere régi versmondókat készítetett arra, hogy valamit tegyenek a versmondás megmentéséért. Néhány magyar összehajolt, és 1992-ben megalakította az Országos Versmondó Egyesületet. Mai neve jelzi, hogy túl akar lépni az államhatárokon, Magyar Versmondók Egyesületévé változott.

Azóta is szervezik, támogatják – anyagilag és szakmailag – az évi több száz versmondó rendezvényt. Táborokat, szemináriumokat, versenyeket, fesztiválokat. Kezdeményezték és segítettek 12 regionális szervezet létrehozását, tucatnyi önképzőkört és műhelyt támogatnak. Tagságunk meghaladja az 1200 főt, de „holdudvara” Egyesületünknek ennek többszörösére tehető.

Az évek során sok kiváló és tehetséges színész került ki közülük, de se szeri, se száma azoknak a pedagógusoknak, nyelv-művelőknek, televíziós és rádióbemondóknak, riportereknek, aki a versmondásnak köszönhetik hivatásukat. De a legfonto-

sabb az, hogy ezrével vannak, akik megszerették a verset, és mint szépen beszélő anyukák, apukák adják gyermekük szájába a magyar szót, lelküknek, mint vitamint, a költészetet.

József Atilla születésének centenáriuma, „A Vers Évében” – amelyet a költő tiszteletére a mi kezdeményezésünk alapján fogadott el sok tekintélyes szervezet – boldogok vagyunk, hogy tehetünk valamit anyanyelvünkért, dalnokai lehetünk költészetünknek. Szeretnénk, ha még több támogatást, odafigyelést kapna a versmondó mozgalom. Mi, akik felelősséget, bizalmat kaptunk, nem „főállásban” tesszük a dolgunk. Családunktól, mindennapi munkánktól, szabadidőnkől csipegetünk el időt és energiát, hogy a versmondás kultuszát, anyanyelv-megtartó erejét őrizzük, s továbbadjuk.

További részletek: www.vers.hu

PATAKI ANDRÁS

VERSMONDÓ

„A vers olyan emberi beszéd, amely a dallal, az ősi dallal rokon.” A vers az ember legtöményebb megnyilvánulása, legnagyobbanyagtalanabb röplése, legforróbb vallomása a létről. A legszentebb, a legszebb játék” – mondja Latinovits Zoltán a színeszkirály.

Mondhatjuk a költőre hivatkozva, hogy az emberi kommunikáció egyik legmagasabb rendű médiuma: „Versben mondom, hogy jobban megjegyezd.” (Karinthy)

S hogy valóban a létélmény egyik legmagasabb szintere, azt Illyéssel igazolhatjuk:

„Dörögj pajtás egy sor Petőfit, s köréd varázskör teremtődik”.

Versmondó.

Lehet egy személy, színész vagy irodalmár, diák vagy műkedvelő, egy gondolkodó ember. De lehet folyóirat is. S hogy mennyire lehet az, azt tán még megálmodója, létrehozója, főszerkesztője sem biztos, hogy gondolta majd másfél évtizeddel ezelőtt.

A rendszerváltozást kísérő, lélegzetet adó szabadságban Kiss László és barátai úgy gondolták, az élő vers, a mondott vers fórumot akar. A demokráciát és annak intézményeit használni akaró, autonóm ember gondolkodni és gondolkodtatni akar, az érték megmaradni, sőt fejlődni akar.

Létrehozták hát a Magyar Versmondók Egyesületét, mely hátteret és alapot biztosított a Versmondó című folyóiratnak is, mely nemcsak a verset mint műfajt, hanem a versmondást népszerűsítette, s vált a versnek a cselekvés szintjén médiumává.

A versmondás újságot akar. Miért? Mert kommunikáció, mely üzenetet hordoz, mely él. Ez a lap hírül visz. Kérygma* sajtó, mely ebben a megközelítésben új értelmet nyerhet. A hit hallomás útján való – mondja Aquinói Szent Tamás, a vers mint a lélek legforróbb repülése, úgyszintén. A Versmondó

mindenkit megszólít. Üzenete eljut költőhöz, olvasóhoz, tanárhoz, diákhoz; a versmondóhoz.

Kiss László a magyar versmondó kultúra doyen-je hisz a versben. Töretlen hittel írja, szerkeszti, készíti az újságot ma is, lassan közeledve a 100. számhoz. Pedig a vers ma úgymond nem divat, reménytelen vállalkozás, nyereséget képezni vele lehetetlen. Sebaj, éppen ezért kell a fórum, a megnyilatkozási tér, a műhely, a szervezeti összefogás, a képviselő!

Ez az újság a tematikai változatosság jegyében születik, évente hatszor. Megtalálhatóak benne magyar klasszikusok és modernek, fiatal és öreg költők, közművelődési és kultúraközvetítő szakemberek írásai, szakmai fórum, műhely, gyönyörű grafikák. Ez az újság teret képez. Bemutakozási tér írók, költők, az élménybeszámolóknak pedig az előadók számára, mert ez a lap kritikai fórumot is létesít. És dokumentációs szerepet is vállal: költészeti emlékek történetével foglalkozó anyagokkal segíti a versoktatást az iskolákban, bibliográfiákat állít össze a versírás, versmondás területéről. Érlapot kínál előadói estek szöveganyagából.

És persze informál. Összefogja és gyűjti a teljes magyar nyelvterületen működő versélet, előadói élet eseményeit, anyagait, szereplőit. Mindezzel serkenti és ébren tartja az érdeklődést a vers iránt a cselekvés szintjén. Számon tartja Európa verséletét, fordításokra ösztönöz mindkét irányban.

Hozzásegít ahhoz, hogy a vers újra szocializációs tényezővé váljon, hogy a nyelv-kultúra-gondolkodás egységének katarzisan nőjön identitásában szilárd, a társadalom problémáira nyitott, szabad emberfő.

A Versmondó szellemi hidat képez költők, versmondók és a nagyközönség között. Új kifejezési formák és tartalmak létrehozására ösztönöz, módszertani segítséget nyújt a versmondás, verselemzés gyakorlatához, ahhoz, hogy lehet közelebb vinni a verseket, az irodalmat a fiatalokhoz.

Versmondás, igazmondás.

Versmondó, igazmondó.

Mindig az objektív érték mentén.

* Kérygma - egy tény ünnepélyes hirdetése, hírül vivés. Teologikus értelemben Isten szava az ige hirdetői által, oda, ahol erről először értesülnek. Jelen szöveg kontextusában a vers és a versmondás értékét, értékességét hírül vivő egyedüli sajtó.